

tíðindablaðið sosialurin

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevartíð:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kálmur Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Ferðafólka- vinna?

ENN eru ferðafólkaongurnar ikki so tættar, at tær skugga fyrri sólini, sum tá lundin flýgur í ringi uppá tað mesta.

MEN nærur soleiðis munnu út-oyggjafólk okkara uppliva henda stöðuga og alsamt vaksandi streym at útlenskum ferðafólki, sum við síni farten, válan og kólan so knappliga broytir gerandisgering byggjafólksins til meira enn neyðugt og rimiligt er, at lata seg útstilla og skoða sum tað frýntliga, gestabliða og »sermentaða« fólk, sum so nevnda ferðamannavinnan úti um øll heimsins lond hevur sagt tey at vera.

HETTA trýst í heimatunum uttaneftir er steinur oman á byrðu hjá mongum útöyggjafólki, sum umframt mangan strævnar lívsumstøður heldur ikki altíð frá stund til aðra kann smoyggja sær úr gerandishaminum fyrri soleiðis at hjálpa hesi góðu ferðamannavinnu við at fylla kassan og so dánt halda givnu lyftini móttvegis útlenskum ferðafólki.

MEN hví skulu tey kasta hamin, kunnu vit spyrja. Útlendingarnir koma jú higgar fyrri at siggja og uppliva náttúruna og okkum, sum vit eru, ella eru søgd at vera. Hetta átti kanska ikki at verið nakar trupulleiki, í øllum fyrri ikki fyrri tey mongu okkara, sum ikki longur leggja vertin á, hvat onnur halda um okkum, men kortini eru mong enn, ið soleiðis »útstilla« sum aðrar sýnislutir, kenna seg noydd til at vísa seg frá tí »betru« siðuni, hetta úttan mun til um tey hava stundir ella hug til tað.

HESI seinnu, hesi sum við spakfari og nøgdsemi sínum ivaleyst munnu vera ryggurin í føroyska samfelagnum, verða nervað í ólukkumáta av hesum okkara nýggjasta próstítu-tíðspolitikk. Tí annað kann tað ikki kallast at marknaðarfara og »selja« bæði land, náttúru, fólk, hugsunarhátt okkara, verumátan, ja, sjálvt okkara sermerktu ónollar so sum grindaveiðu, rúsdrekkabannið og ølklubbarnar. Sjálvst hetta seinasta er øðrvísi, so eisini tað má útlendingurin

oddagrein

uppliva. So prostitútion er tað, tí skøkjurnar selja hóast alt ikki annað enn teirra egna kropp.

OG TIANVERRI, so er hetta eisini politikkur — í øllum førum á pappirinum og mín sann um ikki eisini á figgarlóginum. So heldur ikki landsins leiðsla hevur nakað at rósa sær av í so máta.

MEN var tað so, at almenni ferðapoli-tikkurin miðaði imóti: Í fyrsta lagi, at byrgja fyrri hesi vitleysu »soluni« av Føroyum og føroyingum uttanlands, í øðrum lagi tók sær tann sjálvsagda rættin til einsamalt at gera av, hvussu biliga og hvussu tápuliga vit skulu marknaðarfara aðrastaðni og í triðja lagi, veruliga fekk í lag skipað viðurskipti fyrri tey, sum hóast alt eisini í framtíðini fara at leita henda-vegin meira og minni lokkað av solum fyrtekum ella ikki. Skipað viðurskipti, sum so sanniliga eisini lögdu treytir á tey, sum hava komið okkum út í hetta ferðafólkaóðfari.

TIL ber sjálvsagt ikki at halda, at vit, sum ferðast nógv og fáa alskyns blíðskap úti í heimi, ikki eisini skulu lata fremmand koma higgar.

HETTA ferðalag ella umskifti av ferðandi við útheimin gekk eisini upp á stás til onkur klók ella kanska »smart« føroysk høvð hildu, at her var nakað at vinna, men fyrri hvussu nógv — og fyrri hvussu nógv vána-liga umrøðu uttanlands — gav eingin sær far um.

MEN skal partur av arbeiðsdugnaligasta fólki okkara í bestu summar-tíð og hartil í einum landi, sum ikki megnar at manna ta neyðars vinnu, tað hevur, antin ganga og vála um geilar og tún í eyðkennisbúnum ferðavinnunna ella føroyskum búnum sum útstappaðir lundar og ikki hava sær annað til at taka enn at meta um, hvussu nógv hesir útlendsku kritikarar eru verdir, so verður illa vorðið.

K.

Loyvið ølgoymslunum at útflýggja vín og rúsdrekka

Eftir at føroysku bryggjarini umsiðir fingur loyvi at bryggja øl, og ølgoymslurnar komu kring landið, eru drekkivanarnir týðiliga broyttir til tað betra. Fyrr bleiv ølið bílagt úr Danmark, og tá ein persónur fekk tikið seg sa nan at bileggja, so bleiv ikki ein kassi bílagdur, men minst 4 kassar.

Um viðkomandi kom av bygd, so mátti hesin til Havnar á Skipafelagið at loysa út, og hetta tók meginpartin av einum degi.

Tá persónurin so kom aftur við minst 4 kossam, so var veitsla í bygdini til hvør dropi var drukkinn.

Hetta var drykkju-mynstrið.

Havi gjørt mær ómak at kanna tollbókina hjá eini ølgoymslu og innkomnu fakturarar fyrri at finna eitt mynstur í nýtsluni.

Hjá hesi ølgoymslu visir tað seg nevnliga, at í byrjanini bleiv sama bileggjarmynstur uppihildið.

Fólk bílagdu altíð sterkt øl, gull, og tað blivu bílagdir minst 4 kassar.

Ratióin skuldi jú brúkast.

Men eftirhondini visir tað seg týðiliga, at

drykkjumynstrið broytist.

Fólk byrja at bileggja ein kassa í senn, og tey bileggja veikari øl.

Tá tey bileggja, so biðja tey um at fáa 4 fakturar — ein kassa uppá ein faktura — soleiðis at tey hava fakturan liggjandi, og bert kunnu fara á posthúsið og so á ølgoymsluna, um tey vilja hugna sær við eini øl.

Um henda ølgoymsla umboðar vanligu drekkimynstrið, skal eg ikki kunna siga, men tað er tað okkurt, sum bendir á.

Tað er ikki so spennandi longur. Vilt tú hava ein kassa av øli, so kanst tú fáa faktur á hesum eftir eini løtu.

Vilt tú heldur hava eina flosku av víni aftur við matinum ella eina flosku av rúsdrekka, so er tað framvegis lika strævið og spennandi.

Tú mást ringja til Danmarkar, og tá tú endiliga hevur gjørt tað, so timir tú ikki at bileggja eina flosku, men tú bileggur 6 floskur ella 12 floskur.

Tað er ikki bannað at drekka í Føroyum, men matin fyrri at fáa faktur í eini flosku er handilsliga at meta sum antikvariskur.

Tað ger tað spennandi, og tað elvir til sterri drekkari.

Kenslan av, at tú altíð kanst fáa faktur í eini flosku vildi minna um henda spenning, og givið fólk eitt meira náttúrligt forhold til rúsdrekka.

Istaðin fyrri at nýta henda avoldaða handilsháttin, so áttu politikarar at givið ølgoymslunum loyvi at útflýggja vín og rúsdrekka á sama hátt sum við ølunum.

Posthúsið skuldi havt høvðsgoymsluna um hendi.

Hetta vildi gjørt tað løndandi at havt eina goymslu — í dag er tað at meta sum ein tænasta burturav — og vildi verið tann besta og billigasta loysnin fyrri tað almenna og brúkaran.

Sjálvt um politikarar ræðast at umrøða eitt slíkt mál í einum valraí, so áttu teir at latið vera við at stungið høvði til sandin og latið staðið til.

Ti tað er nógv, ið bendir á, at núverandi rúsdrekkaskipan ger at vit drekka meira.

f.

Tolin trívst...

Nú so mangt er skrivað og tosað um flogvøll á Glyvursnesi og undirsjóvar-tunnli um Vestmanna-sund, so kundi verið áhugavert at kannað eftir, hvør hevur havt eina fasta og greiða stöðu hesum viðvíkjandi.

Vit í Vágum ivast ikki í hesum!!

Frank Davidsen hevur í hesum málum tykst okkum hollur og sera tolin, sjálvt um mótstøðumenn hansara fleiri ferðir hava lopið framav. Tak t.d. Svend Ága! Hann er lopin

á bláman, og veit ikki, antin hann skal halda afram ella venda um!!! (Alt eftir avtalu við Poul Michelsen).

Vit ynskja og vóna, at tolnið og fasta stöðan framvegis fara at trívast.

Frank — takk fyrri.

Vagamaður.

Ja! Eg gerist haldari av Tíðindablaði Sosialinum og fái blaðið 3 ferðir um vikuna.

Haldaragjaldið fyrri ársfjórðingin er kr. 135, Haldarar uttanlands gjalda kr. 160,-/ársf.

Gjaldið verður ógjørt fyrri fleiri bløð enn tey, ið eftir eru at koma í einum ársfjórðingi.

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum

Opnast
SOSIALURIN
mótt
postgjaldið

SOSIALURIN

Box 76
110 Tórshavn